

سوار بر قطار ۴۱ ساله &171#; جشنواره فیلم فجر &187#;/ گریه، خنده، فریاد و حسرت برای
سیمرغ‌هایی که پر کشیدند! + فیلم

شناسه خبر: ۱۳۳۴۷۷ سه شنبه ۱۰ بهمن ۱۴۰۲ - ۱۵:۱۳

جشنواره فیلم فجر در حالی به چهل و دومین دوره خودش رسیده که در طول این سال‌ها اتفاقات مختلفی افتاده هر کدام آن یادآور تلخی‌ها و شیرینی‌هایی است که مرور آنها خالی از لطف نیست.

موج خبر- مجتبی برزگر: جشنواره فیلم فجر 42 ساله شد؛ جشنواره‌ای که با همه فراز و نشیب‌هایش جایگاه خودش را میان هنرمندان، سینماگرا و مردم حفظ کرده به جز دوره‌هایی که به دلیل کرونا و وقایع اجتماعی دستخوش تحول شد اما ثباتش، تأثیرگذاری‌هایش و جریان‌سازی‌هایش همیشه برای اهالی سینما مهم بوده و هست.

اتفاقات مختلفی در طول 41 ساله گذشته افتاده؛ از سال‌هایی که فیلمی شایسته گرفتن جایزه و سیمرغ نشد تا سال‌هایی

که مسئولان جای سینماگران را در هیئت انتخاب و داوری جشنواره گرفتند.

دوره دوم که به دوره بدون دبیر معروف شد و چهارمین دوره که جشنواره رسماً بین‌المللی شد؛ چند سالی جشنواره تلفیقی یعنی ملی و بین‌المللی با هم پیش می‌رفتند تا اینکه تصمیم گرفتند جشنواره ملی را از جهانی جدا کنند و مجدداً در سال‌های اخیر به ملی و بین‌المللی جداگانه رسیدند.

سال‌هایی که داغ‌ترین و جنجالی‌ترین سیمرخ‌های آن سیمرخ از نگاه تماشاگرا بود و چند سالی است که خبری از این سیمرخ در جشنواره فجر نیست. از آن سالی که احساس می‌شد در روند نظرسنجی‌ها اختلالی ایجاد شده و شاید اعتبار این سیمرخ را پایین بیاورد دست‌اندرکاران جشنواره به این نتیجه رسیدند این سیمرخ تا موقعی که به یک مکانیزم درستی نرسد در جشنواره نباشد.

پانزدهمین دوره جشنواره هنرمندان عزا دار علی حاتمی در جشنواره شدند و سال‌ها از این اتفاق گذشت و در سال 99 و جشنواره فجر آن سال که فضای کرونا به خودی خودش تلخی‌هایی داشت رفتن ناگهانی علی انصاریان هم هنرمندان را در خانه جشنواره عزا دار کرد و رمانتیسیم عماد و طوبی بدون او در جشنواره به رقابت پرداخت.

جشنواره فیلم فجر در طول این سال‌ها حاشیه کم نداشته؛ مروری بر حاشیه‌ها ما را به سی و دومین دوره جشنواره می‌برد؛ جایی که سعید راد در افتتاحیه صحبت‌های عجیبی مطرح کرد با واکنش‌هایی همراه شد تا جایی که به دلیل اوج این حواشی، تلویزیون پخش زنده را قطع کرد.

اعتراض به تصمیم هیئت داوران جشنواره در دوره سی و هشتم به اوج خودش رسید؛ زمانی که همه منتظر بودند جواد عزتی حداقل یک سیمرخ را با خودش به خانه ببرد اما خبری از این سیمرخ نشد. در سالی که جواد عزتی با 5 فیلم به جشنواره آمده بود. حتی بعدها گفته شد سعید راد یکی از اعضای هیئت داوران جلوی اهدای جایزه و نامزدی عزتی را به دلیل اینکه او را بازیگر جدی نمی‌داند گرفته؛ اما او سال‌های بعد در جشن حافظ خودش پشت تریبون قرار گرفت و به این حواشی پایان داد و گفت هیچ‌وقت چنین چیزی نبوده و صحت ندارد. البته در همان روزها هم سعید راد سکوت نکرد و همه‌جا گفت ماجرا این‌طور نبوده و بعد از آن هم جواد عزتی سیمرخی نگرفت تا امسال که به عنوان کارگردان به جشنواره می‌آید.

اگر دوباره سری به تاریخ جشنواره فیلم فجر بزنیم حتماً صحبت‌های تند ابراهیم حاتمی‌کیا را هنگام سیم‌رغ‌گرفتن برای فیلم «به وقت شام» به یاد می‌آوریم؛ وقتی او برای گرفتن جایزه‌اش روی سن حاضر شد به انتقادهای تلویزیونی که رضا رشیدپور مجری آن روزهای برنامه هفت به فیلم‌های ارگانی انجام داد؛ واکنش تندی نشان داد. صحبت‌های حاتمی‌کیا تا مدت‌ها در شبکه‌های اجتماعی دست به دست می‌شد.

البته در همین دوره یکی از حاشیه‌های فراموش‌نشده تسمخر پژمان جمشیدی از سوی اصحاب رسانه بود؛ زمانی که نام او را به عنوان یکی از نامزدهای بهترین نقش مکمل مرد برای بازی در فیلم «سوء تفاهم» اعلام شد.

یکی از حواشی دیگر در سی و هشتمین دوره جشنواره فیلم فجر به تحریم مسعود کیمیایی برمی‌گردد که با واکنش‌های تند شهاب حسینی در یک نشست خبری همراه شد که تا روزهای بعد در فضای رسانه این صحبت‌ها و واکنش‌ها دست به دست می‌شد.

البته در دوره چهارم یک بار دیگر مسعود کیمیایی دست به تحریم زد اما این بار از هیئت داوران خواست که فیلم «خائن‌کشی» را در در بخش کارگردانی، داوری نکنند و در نشست خبری فیلمش هم حضور پیدا نکرد.

اما دو اتفاق دیگر در دوران‌های جشنواره فجر در نوع خودش جالب بود و حذف و اضافه‌هایی که در بخش‌های جشنواره اتفاق می‌افتاد که از میان آنها دو تا از این اضافه‌شدن‌ها مهم و ارزشمند بوده؛ یکی قرعه‌کشی فیلم‌ها با حضور عوامل و تهیه‌کنندگان که از سی‌وششمین دوره برای اولین بار اتفاق افتاد و یکی بخش نگاه نو بود که باعث شد پای استعدادهای جدید و جوان به مهمترین جشنواره هنری کشور باز شود

در میان ادوار مختلف اجرای افتتاحیه و اختتامیه هم مهم بوده که البته چند سالی افتتاحیه نداشتیم و امسال بعد از مدت‌ها پای افتتاحیه به جشنواره باز شد و 11 بهمن این اتفاق دوباره خواهد افتاد. هنرمندای بسیاری اجرای افتتاحیه و اختتامیه را تجربه کردند اما شاید اجرای دو نفره محمدرضا شهیدی‌فر و مهران مدیری در دوره سی و سوم جشنواره، اختتامیه را دیدنی‌تر کرد.

اما قرار است چه فیلم‌هایی را در فجر چهل و دوم ببینیم؛ در سالی که هم نگاه نویی‌ها رقیب سرسختی‌اند و هم پویانمایی‌ها و هم نام‌های بزرگی به سودای سیم‌رغ جشنواره آمده‌اند؛ شاید در این میان حضور جواد عزتی با تمساح خونی در بخش نگاه نو در نوع خودش جالب باشد؛ البته این بار به عنوان کارگردان.

امسال هم پرتله‌های قهرمانان واقعی مثل شهید شیروودی، شهید زین‌الدین و شهید کاظمی روی پرده جشنواره می‌روند و هم بهشت تبه‌کاران مسعود جعفری جوزانی به انتظار یک ساله مخاطبان جشنواره فجر پایان می‌دهد و برای به نمایش درآمدن به برج میلاد می‌آید.

نقل و انتقالات جشنواره فیلم فجر هم از برج میلاد به پردیس ملت و از پردیس ملت به برج میلاد هم در نوع خودش جالب است. بعد از یک سال تجربه در پردیس ملت بالأخره دوباره فجر به برج میلاد برگشت. با قرعه‌کشی که سینماگران و عوامل فیلم‌ها و رسانه‌ای‌ها انجام دادند اکران فیلم‌های جشنواره با دروغ‌های زیبا شروع می‌شود و با روایتی جدید از کربلا به پایان می‌رسد.

اما در مورد فیلم‌های دیگر؛ هم درباره ترک‌زبان‌ها آبی روشن به جشنواره آمده و هم میرو برای بلوچ‌ها؛ درباره مافیای موسیقی آغوش باز بهروز شعبی به جشنواره آمده و هم درباره ماجرای رمالی «تابستان همان سال» محمود کلاری ساخته شده که مهران مدیری نقش اول آن را بازی می‌کند.

هم دروغ‌های زیبا را در جشنواره فیلم فجر داریم که سوژه‌های بنگلادشی دارد و هم دست‌نپیدایی که با چفیه و انگشتر متبرک رهبری به جشنواره می‌رسد. بحث سودای مهاجرت، بی‌پولی و فرزندآوری را در «دوروز دیرتر» خواهیم دید و ماجرای عروسی که چند بار به هم خورده را در «شه‌سوار» حسین نمازی؛ اما در میان این فیلم‌ها روایتی جدید از کربلا و روایتگری حضرت زینب(س) به کارگردانی داریوش یاری به پرده نقره‌های جشنواره فجر می‌رسد و بهروز افخمی هم بعد از مدت‌ها بالأخره 2 ساعت قبل از اعدام طیب را ساخت.

صبحانه‌ای با زرافه‌های سروش صحت و پرتله‌ای از پروین اعتصامی محمدرضا ورزی فیلم‌های دیگر جشنواره به شمار می‌رود. کاوه سجادی حسینی با «نبودنت» به سراغ مهاجرت و فروپاشی خانواده رفته و سهیل موفق با یک فیلم کودک و نوجوان علی نصیریان را با «نوروز» به جشنواره می‌آورد.

امسال هم در جشنواره یک فضای نوستالژیک از سینما یا همان فضای عشق به سینما را در «آپاراتچی» علی طاهر فر خواهیم دید یا ماجرای دستبرد و فضای ماجراجویی نوجوانانه که در «باغ کیانوش» شهرام حقیقت‌دوست رقم می‌خورد اما

شاید در این میان «بی‌بدن» با یک پرونده معروف جنایی دهه 90 همان قتل غزاله شکور بتواند جشنواره را جنجالی کند.

اما جشنواره امسال یک فیلم ورزشی هم دارد و آن پرویز خان دربارہ یک معلم فوتبال است. روایت انگشت در شکم ماهی و داستان حضرت یونس با جمشید هاشم پور و ثریا قاسمی به جشنواره می آید و ببی، رویا شهر و ساعت جادویی هم به پویانمایی جشنواره آمدند.

باید دید سیمرغ های فجر چهل و دوم به چه کسانی می رسد و در این دوره چه اتفاقاتی خواهد افتاد. هر شب از برج میلاد (خانه جشنواره فیلم فجر) گزارش هایی از معرفی، صحبت با هنرمندان و عوامل فیلم ها تا حواشی و اتفاقات جشنواره را خواهیم داشت؛ با ما همراه باشید.

انتہام پیام/

انتہای پیام/